

Q. B. V.

DISSERTATIO ACADEMICA,

DE

P E R E G R I N A -
T I O N E,

QVAM

Cum Consensu Ampliss. Fac. Phil.
In Illustri Academiâ Aboënsi,

P R Ä S I D E

C L A R I S S I M O V I R O ,

M. DANIELE ACHRELIO,
Eloq. Professore Regio, celeberrimo,
Præceptore & Promotore etatēm de-
venerando.

*Publicè ventilandam modestè
proponis*

P E T R U S S. F O G E E B E R G /
Wermelandus.

In Auditorio Maximo, 26. Mayo 1685.

A B O Æ,

Excusa à JOH. LAUR. WALLIO, R. U. T.

39.
H: Gregorius Kultofrius

*Reverendissime in CHRISTO
Pater ac Domine,*

DN. M. ERLANDE

B R O M W N /

Inclytæ Diœceſeos, quæ Werme-
landiam, Daliam, & Tractum
continet Bahusensem

EPISCOPE meritissime,

Pastor Ecclesiarum Dei in Röhren
vigilantissime, Consistorii Eccle-
siastici, ut & Regii Carlstadiensis
Gymnasii Præses & Ephore gra-
vissime, Amplissimeq;

MÆCENAS & PATRONE MAGNE,

*Officiosa animi submitione
semper
devenerande!*

Dotiorem hoc meum qualemque Exercitium Academicum vix invenies Dominum, cuius amplissimo Patrocinio salutem illasumq; ab

iniqua & mordaci Momi rottione in publicam lucem prodire poterit; quod equidem egomne mihi eò certius polliceri audeam, quanto melius mihi constet, inter reliquos eximiae Dignationis Dominos in Terrà nobis Natali, illustri Tua Dignitati, Reverendissime Pater, innumeras Peregrinationis devoratas molestias tandem verum & compensatorium peperisse fructum, & assiduo labore promeritam jam persolvisse mercedem; sed miraretur forsitan aliquis me eò audacia processisse, ut tan-
ti Domini Reverendissimo nomine basce brevissimas pagellas, qua publici nunc fiunt iuris, munire exornareq; sustineam: Ego vero probè conscient, & planè memor mei Debiti, pro ineffabili isto Gratiae favore, quo me ante spatum nunc ferè quadriennii ab hisce

oris

oris transmarinis in Patriam reversum egrum
Benevolentia lubens offerendo Promoti-
onem, & Paterno instar affectu, admodum
modestè complectebaris, in signum humilima
gratitudinū tantillum ingenis mei fætum
(uspo te præstantiori desitutus Munere) per-
officiosè Amplissima Tua Dignitatis transmit-
tere velim; indubitate fisis spei, istum (licet
sis exiguis) sereno vulnu suscepium iri, quo
sic ad Maturiores ventandos conatus brevi in-
eiter; nunc a. & semper calido hos subfallo
voto;

Felix & incolmis in seros quidem
Annos vivas, amplissime Dn. Præsul,
& in eminenti, quem jure Tua cele-
berrima virtus dignissimè obtinuit, Ho-
noris gradu uberrimos exercitæ indu-
striæ sentias fructus! meq; Tanti Domini
ac Patroni benignissimo favore impossum
sufficiendum fore impense aveo, qui sum
Ero

Reverendiss. T. Dignitatis

Dabam in meo Museo

pridie Calendarum

Maji 1685.

Devotissimus
cultor

PETRUS S. Fogelberg.

Ad

Dominori virtutis corona exornatissimum Virum Juvenem,

Domino. PETRUM FOGELBERGum/
Wermalandum.

commilitonem & amicum meum mul-
tum dilectum, de PEREGRINATIONE feli-
citer disputantem :

Ut salvam querens queritur peregrina
Rupem, non inveniat, dum sacer ales
adest :

Sic facile accipiter phlegetontius horri-
dus illi est,

Qui refugis tuto monte salutis abest,
Ergo volens noster salvus requiescere
PETRE,

In sanctis PETRAE cumbe forami-
nibus!

L. Maq

Scribebam Aboe

30 April. A. 1685.

ENEVALD. SVE^N.
Q.G.A. SS. Th. Doctor,
P. P. P.

VIRO JUVENI

Honestissimarum Artium studiis morumque
compositorum decore insigniter
coruscanti,

DN. PETRO FEDERBERG/
De laudabilibus in stadio literario
progressibus :

DEMOCRITUS peregrinari quid proforet, olim,
Quarenti? tales reddidit ore sonos :
Ut parvo contentus homo luxumque
perosus

Audiat ; & discat quid deus est animi.
Quod plures iter apportet, sat Themate dico,
Offendit, fructus, & numerosa bona.
Hinc Lays exsurget nullo delebilis auro
Ecce! tibi, & scriptio gloria clara tuo.
Omnibus & velis & remis perge secundo
Ailee! Musa dabit præmio, crede mibi.

QUAMVIS festinantE L. tamen MQ;
ad gratulabar

SIMON ZALPO/

Met. & Log. Prof. Ord.
h. c. Facult. Phil. Dec.

I N vastissimo hoc Terrarum
 orbe vix ullum Regnum,
 licet sua amplitudine & opis-
 bus alias eximium, ne di-
 cam provinciam, tanta uno-
 quam Deus T.O.M. & Natura bearunt fer-
 tilitate & copia, ut omnibus felicissimis & di-
 vinis ingenis ostendit Solum Solareq; destina-
 rent; nec cuiquam Terra tanta contigit ste-
 rilitas, ut omnibus prorsus destituantur boni;
 adeo, ut nihil quidquam praetulari habeat, de
 quo jure meritoque gloriari queat. Ne
 nihil hoc loco dicam, de cuiusvis Terrarum
 ubertate in segetibus, variisq; dulcissimis
 gignendis fructibus; alia namq; mercibus qui-
 busvis pretiosissimis abundant, quas exocicis,
 qua bisce indigeant, venales exponunt; alia
 sterum omnium generis superfluent metallis; hac
 namq; Auri & Argenti est satura, alia Cupri,
 orachalci & ferri admodum existit diversi; nul-
 la vero tam sterilis adhuc inventa (quatenus
 orbis habitabilis nobis innosuit) cuius operi di-
 tieres sapientia non expectant; interim hos cer-

rum manet, sicut manus manum fricat, ita
mutuam quasi operam altera ab altera requi-
rit Terra, ut qua jam modo alterius indige-
bat opus, hac ipsi fersan brevi auxiliatrices
porrigere valeat manus. Tam solerter etc-
nim Omnipotentia divina vinculum So-
cietatis humanae adstrinxit, ut fœundioris
Terra incola Sterilioris Soli auxilio prorsus
carere nequiviverint, multo minus pauperiores
opulentiorum subsidio commode destitui poten-
tiant; hoc modo ad conjungendas hominum So-
citates Bonitas divina sua dona non uni desti-
navit loco, sed pro suo beneplacito ubique loco-
rum decantando, passim illa largâ deprompsit
manu; Mundi enim bortus latissime extendi-
tur, adeo ut artium flores per gentes inveni-
antur dispersi, qui nulli etiante sua sponse ob-
vii ruunt, nisi tanti Thesauri hinc inde eva-
gantibus indefessis indagatoribus. In com-
merciis literarum cum fructu exercendis par-
servatur ratio: quæ enim illa obsecro tam
felix Regio quæ omnia florentissima ingenia
includat? quin sparsa illa: & Deo dispen-
sante, sua cuicunque Terra velut gemmula quæ
illustret; hinc etiam & prisco & nostro aeo
peregrinari ferè sunt magni Viri, dicente re-

rum

rum politicarum peritissimo justo Lipsio :
Divina certè & exulta, ingenia plerumque
cernimus studio inflammari laudabili exoticas
& peregrinas visendi Terras, non sine insig-
ni utilitate, cui nati sunt, Reip. dummodò
peregrè non sine consilio exeat, tuta vix si-
ne egregio redibunt profectu; ibi enim datur
occasio è Sacris Pectoribus hianti ore ab-
ditæ Doctrinæ bibendi fontes, e contra-
rio v. humiles & plebeja animæ domi luben-
ter residere solent & suæ glebae semper affixa
esse; tanquam sint

----- sus in rure paterno.
quod elogium jure meritoq; vir quidam egre-
giè doctus, sed hoc loco Anonymus Genti Schy-
rica non ita pridem attribuebat; illi namq;
non Eruditioñs, sed quæstus & lucri gratiā
peregrinari svescunt. Hisce horū, ego faveunte
Gratiā Divina, publici Speciminis ergò paucif-
simas (propter angustiam sc. temporis, & qua
insuper accedit, deplorandam penuriam sum-
piuum) de Peregrinatione ductas lineas
Eruditorum Crisi modestè submittere consti-
tui; Ne a. instituendus hic noster Discursus cer-
ta destituatur Methodo, eundem tripartitum in
sequentia Membra exhibuisse forsitan juvabit,
interim: adsit favor Jehovæ! MEM-

MEMBRUM PRIMUM

Quid ante ipsam Peregrinationem suscipiendam egisse conducat, breviter exponet;

Omnis actio, ex qua aliqualis saltus
exspectandus est fructus, certum sibi
prefixum habeat scopum, necesse est, ad
quem collimare, & oculos intendere unice
quis debeat: alias enim prorsus temeraria & infrugifera non tam censem
ri, sed verius evadere solet, ut eventus
proposito & intentioni vix respondeat.
Illi itaque, qui perigrinari constituit, ante
omnia incumbit, ut finem utilem & ho
nestum, non tantum sibi met ipsi, suisq;
sed Patriæ, totiq; Reipublicæ prudenter
eligit, adeò ut non tam cum voluptate,
quam potius cum fructu iter suum in re
motas Terras suscipere videatur; aliter
si fecerit velut imperitus Sagittarius to
tius artis ignarus, qui suas emitit Sa
gittas, à proposita met longissime aber
rantes ab omnibus eludetur, in cassum
laborabit, immo oleum & operam turpi
ter perder. *Omnibus quidem, quibus*

Deus

Deus valetudinem clementer conceferat, & sumptus suppeditarat necessarios, facilimum est solum & Polum mutare, vagari, discurrere, varias Regiones & urbes lustrare; at pauciores forsan norunt *indagare* & *discere*, qvod acutissimus Lipsius dicit esse, verè *peregrinari*. Ab hoc Scopo non mirum est excidere illud genus hominum, qvos naturalis mobilitas quasi ad omnigenam sciendi lubidinem inquietis solicitat stimulis; tales plerumque sunt, Domesticorum incuriosi, externis inhiantes, nihil diu, verum omnia obiter agentes, nullo delectu, nulla contentione rerum assueti, iognitum in oculis, animum in lingua, virtutem in vultu gestantes, opinionem pro disciplina profectuq; amplectentes, uti graviter & nervose *Excellentissimus Bæcleru*s alicubi differuit: Animo itaque moribusque comptis eximii, Disciplinis i-doneis instituti, propositoque graviore instigati ad peregrinandum vix judicantur temerè discurrere, & inde fore non diffiteor, qvin tales Peregrinatores, absoluto itineris cursu, ad Patrios

redeuntes lares. cum insigni suim et ipso-
rum, dulcissimæque Patriæ utilitate,
lingvarum nimirum, Regionum, Regimi-
num, Rerum gestarum, morum, & clare-
rum virorum exactam Notitiam sibi-
met acquisitam feliciter retulerint; quæ
certè omnia haud parum Patriæ Reip.
profutura auguror. Ad hunc finem fe-
licius verò obtainendum (cum sc. abitu-
rientes consilio, jussu & syasu Parentum,
Præceptorum, eorumque quorum in-
terest, mediis necessariis, quæ rerum ge-
rendarum sunt Nervi, instructi & muniti
abitum jam jam moliantur) unica hæc
& brevissima quidem sufficiet institutio:
*In conspectu Dei peregrinari semper memi-
nisse. Perit nimirum omne quidquid studii in
moribus ponitur, nisi erudita Pietate guber-
netur; Quapropter Deus calidis compel-
letur animi votis, quo felicem largia-
tur itineris successum, & sic ad illius divi-
num Nutum antea expansa & pericitan-
tia vela desideratus tandem contrahet
Portus, qui omnes devoratas molestias
copiosissima utilitatis messe benignè re-
muderabit, ut revera qvivis saniores in-
telligant & fateātur malū esse benè pensatum.*

MEMBRUM SECUNDUM

*Quibus præcipue studiis Peregrinator
animum consecret, & quibus cu-
ræ, negotiisque in ipso itinere va-
care debeat, obiter repræsentabit.*

*H*onesto simul & utili ita præsupposito
fine, iter suscepturn justam Peregrinato-
ris desiderat ætatem, quæ lucem &
tenebris, verum à falso, honestumque à
turpi ingenuè discernere didicit; acci-
dit forsitan haud raro ut Peregrinans in
illas mundi plagas pedem moveat, ubi
vix tutus (nisi in Articulis fidei nostræ
orthodoxæ potissimum fundamentali-
bus probè sit informatus & purioris do-
ctrinæ Christianæ eximiam hauserit co-
gnitionem, quod etiam constitutiones
Regiæ nobis clementissimè concessæ e-
videnter innuunt, & exprimunt.) à se-
ductionis metu possit vivere, & laquei
captiosi, qui callidè tenduntur difficilius
prævidentur, & ita nec evitantur. Cautus
itaque sit oportet, qui Scyllam præter-
navigans simul viderit ne ab horrenda

charybdi miserè absorbeatur; divinus
ille Plato istam vitæ humanae periodum
Peregrinationi tanquam aptissimam æ-
tatem fore suo judicabat tempore, quæ
excedit annum 50. & infra 60. transigi-
tur. Hujus, licet tanti viri, judicio, non
possum non recantare, præcipue cum
ætas humana multo quam superioribus
seculis sit contractior, imo dicta anno-
sum Periodus senio admodum vicina
est, quod variis morbis & debilitatibus
plerumque solet esse obnoxium, ideoq;
illa ætas tanquam Peregrinationi minus
idonea non male judicatur; nec tenera
& immatura ætas huic conveniens erit
negotio, utpote ad quemvis ventorum
flatum nimis flexilis, in quam etiam
Joh. Caselii dirigitur querela; Perigrinatio
tribus potissimum modis inutilis & vana fit;
cum & nimis Juvenes sunt qui peregrinantur,
& literarum præsidio carent, & Scopum sibi
certum non proposuerunt. Qvod Peregri-
natio, robustas vires, acumen ingenii,
& firmam rēquirat valetudinem, cuivis
faciliū erit conjicere. Certæ qui-
dem ætati, vel annis cujusquam ut Pere-
grina-

grinationem determinarem, arrogan-
tiæ forte mihi ereret notam, hoc tamen
meminisse juvabit, quod frugiferæ Pe-
regrinationis fini ritè obtinendo optimè
conducat vegeta juvenilis ætas, quæ &
corporis & animi agilitatem, vigorem,
& ingenuam solertiam ita præ se ferat,
ut tandem utiles Peregrinationis fructus
sibi polliceri audeat, quæq; suscepti ne-
gotii speratum nancisci valeat eventum.

Porrò observationem accuratam,
& cognitionem rerum expeditam Pe-
regrinator sibi acquisicurus (sine quibus
magis deficit, quam in proposito pro-
ficit) doctis sese modestè ad societ viris,
quorū eruditionis splendor, & famæ inte-
gritas passim est nota: non n. montes nec
campi, nec Maria, sed cruditorū docti di-
scursus sapientiæ cupido conferunt Pru-
denter singularem rerumq;; in qua-
rum cognitionem penitus tanquam
per speculum intropicere velit, planam
instillant Notitiam. Junius admodum
scitè Studioſis de fuscipiendis Peregri-
nationibus Auctor est, quod conversa-
tio cum Doctis & Sapientibus sit utilis
cum

cum primis & jucunda, & brevi tem-
pore acquiratur, quod difficulter alii
legendo affequantur; hos igitur adeat,
hos arrestū audi. & Peregrinator auribus, quo-
rum non solum auditum, sed & visum multi
sæpè magno emebant. & si aliqua cum illū ac-
cesserit notitia, (quod primum est apud tā huma-
nos) Deus bone quæ occasio hic descendit & dite-
scendi erit! Sicut ingenuè fatetur Lipsius.
Communi quidem Proverbio dici so-
let: sapiens à quolibet discit; cuius moniti
Peregrinantes semper meminisse oportet,
sed à quolibet sc. juxta cuiuslibet
Captum; ab agricola res rusticæ, à Nautis
ventos, à milite Prælia, à Negotiatore
mercaturam descendendum est. Bœcl. Mibi
magis hæc arridet admonitio: Disce
sed à Doctū. Illos præcipue quærendos
esse ratum consultumq; duco, qui scien-
tiâ rerum, experientiâ & ætate præstan-
tes suæ Patriæ res differere queant:
& licet Excell. Bœcl. cuius hæc sunt ver-
ba tale afferat consilium: Ne dicam fæcum-
dum & solerterem peregrinatorem, dum nullum
Genus hominum (exceptis tamen infamiâ
notatis) aut colloquiorum (cavenda tamen
pra-

prava, impia, & scandalosa) quatenus licet
negligit etiam ex fortuito, ex temerario
errantium sermone haud parum profi-
cere. cautè tamen & perspectè hic om-
niò ambulandum censeo; & judicium
requiritur maturum, ut Peregrinans non
solum cognoscat & apprehendat mores
sibi convenientes, sed discat pariter mo-
dorum diversitatem, quibus erga alios
pro differentia & conditione cuiusvis
utatur: aliter enim se præstare debet
juvenibus, aliter senibus, aliter nobili-
bus, aliter ignobilib⁹, aliter principib⁹ a.
liter privatis, aliter doctis aliter indoctis,
& in hoc cardinem Perginationis verti
asserit Georg. Loue. ita tamen observandi
sunt mores aliorum, ut pro locorum
varietate æquè facili negotio deponi,
quam luscipi possint; Prudentis namq;
est notissimum hoc servare monitum:

Si fueris Roma, Romano vivito more

Sin fueris alibi, vivito sicut ibi.

Unaquaq; sanè Regio (ut homo) sibi pecu-
liares habet mores, suahabet vicia, habet &
suas virtutes, teste celeber. Rönig/ quare
Peregrinantes imitabuntur apes, non araneas,

¶ sic vitia linquent, virtutes sectabuntur
Scalig. in aliorum conversatione pro-
bè etiam servet Peregrinans, ut habeat
lingvam parcam, frontem operlam, & men-
tem clausam: hæc namq; tria favorem
cujusvis, & demum Peregrinanti tam
eximias conciliant utilitates, ut propter
hanc servatam prudentiam, & mode-
stiam ingenuè adversus illos exercitam,
quorum familiaritate utitur, ipsi facili-
ma pateat via in penitiorem cognitio-
nem cujusvis Reip. status, ubi forsan
licebit accuratius, de ipsa Reip. formâ,
legibus & statutis, & quibus maximè
sit conveniens & apta, deq; ingenii &
moribus hominum egregiè informari;
& ità arduo licet studio inquisita illa
media, quibus Remp. aliquam florere
deprehendit, operam adhibeat Pere-
grinans, ut benè servet, eaq; Domum
secum in Patriæ suæ subsidium, com-
modum & salutem afferat. Tempus cer-
tè melius vix à Peregrinante divendi-
tur, quam si modica Peregrinatione in
locis celebrioribus, utpote Academiis
& illustribus Collegiis, eruditionem

Pro-

Professorum, numerum & Diligentiam
auditorum, imò exercitia, statuta &
Privilegia conetur explorare: nam hoc
modo Colloquia & amicitias Doctorum
integras præcipuo Peregrinationis la-
bore emendi dabitur ansa; hic est Pe-
regrinationis verus & compensatorius
fructus, hæc ejusdem optima Provisio,
qua absentium industriae vix unquam
ad votum succedet.

Et veluti Eruditorum & bonorum con-
versatio plurimum proficua & frugifera
sit Peregrinantis instituto, hoc enim mo-
do emendantur vitiosi mores, animusq;
jam experientia rerum insignium &
usu, jam solida Doctrinâ pulchre eru-
ditur: Nam alienis moribus & institu-
tis perspectis, meliores sæpius reddimur
juxta Proverbium: *Tutior est Navigatio,*
qua ex aliorum Periculis addiscitur. König.
ita è contrario pravorum & sordidorum
hominum consuetudo & familiaritas
maximè Peregrinanti noxia & damno-
sa; improbi teneros animos alias ad om-
ne Decus natos turpiter inficiunt, cor-
rumpunt, depravant; in ipsa pariter Pe-
re-

regrinatione illorum comitum fugiendum convictum, qui tantum corpore, non vero animo peregrinantur, prudentes uno ore fideliter mouent, hi namq; Peregrinantes saepius enervant & emolliunt;

Nam scabiosa Pecus totū corrūpit ovile; hærediti tibi avaritia, quam diu avaro sordido convixeris: hæredit tumor, quam diu cum superbis conversaberis: hæredit socordia, quemdiu cum id genus sociis peregrinaris: Lom. Tempus hoc modo inutiliter non tantum teritur, sed potius turpiter & nūquam revocabile perditur: in incautum Peregrinatorem duplex certè, & omnino metuendum dirigitur Telum: nam inter viros, multi recti, callidi & simulare periti, & hi cautè sunt vitandi: inter fœminas pariter multæ conspicuæ, sed lascivæ & Procaces; hæ sunt Sirenes insidiosæ, quæ suis illecebris Peregrinatrem saepius in deploranda præcipitant pericula, undè difficilius emergere licet: Crumenâ n. ab illis callide emuncta, instar Acolasti incautus Peregrinator omnium rerum & experientiarum

entis ignarus tandem cum proprio no-
cumento Domum solet pannosus dila-
bi, ut in calorem jure meritoque quadra-
te possit hoc:

*Cælum non animum mutavit trans mare cur-
rens:*

Hic certè Temperantie & constantiae
fideliter studendum, huic, ut quævis ob-
via pericula sufficienter Peregrinator
possit sufferre, illi ut blanditiis immuni-
di Mundi Masculè resistat; hoc autem
commodius ut fiat, claudendi sunt Oculi, &
ab illecebroso famelarum aspectu longè aver-
eendi: aures itidem sunt munienda contra
omnes non solum venereo, sed etiam paulo
venustiores sermones: ita oclusus furori libi-
dinis erit aditus Erasm. Roterod.

Hic Scylla ibi chrybdis; & duo hæc di-
serimina ut Peregrinator caute enaviget,
opus non prudentia quadam solum, sed
dicam fortunâ Lips. Ad oculos pascen-
dum Peregrinans situm cujusvis Regi-
onis, quam lustrat, probè sibi notum
reddat; Coronarii quidèm bellissimos
flores sectantur, salubres negligunt;
contra faciat Peregrinans: non tantum

utilitati, sed & voluptati ipsum indulgere decet: adspicere itaque cum attentione forte conducit non tantum ipsius natura, sed & operis, quod beneficio industriae humanae exstructa ocurrant, Praecclariora monumenta, quae Miraculis Mundi annumerari mercantur. Curiosus & diligens oportet sit Peregrinator in illis quae sunt specatibus digna, academique; ambobus intueatur Oculis, ut Domum rediense exactam habeat notitiam splendidiorum edificiorum, sive sint vel Religiosa vel profana, sive publicis sive privatis inserviant usibus, quibus sc. ipse usus Pace belloque; premium facit, quorum nomina hic consignare lubens nunc negligo:

Hoc modo qui peregrinas invisunt terras, Scientia, extra omnem dubitacionis aleam, instructiores, moribus cultiores, actu promptiores, usu prudentiores ad Remp. gerendam, ornandamque accedunt, & hi illustris Peregrinatoris mensuram implevisse judicantur, fructumque; sui laboris exoptatum reportasse, sive experientia Elogio nomi-

minentur, sive quibuscumq; aliis titulis
ad promptius elegantiusq; tractandam
Civilis vitæ consuetudinem pertinen-
tibus insigniantur, uti egregiè afferit
Clariss: Bæcl. quid turpius quælo ex Pe-
regrinatione redeunti obtundi poterit
quam hoc?

*Æde sua Patriâ nunc evolat improbus Anser
Atq; Domum rediens Anser ut ante manes.*

Novitas Terrarum parùm quidèm pro-
dest, nec urbium & locorum juvat cog-
nitio, sed in irritum hoc omne turpi-
ter cadit, nisi peregrinator post multa
itinera & impendia moribus ac erudi-
tione instructior reversus, quid ubique
cognitus sic pulchrum, quid æmulatu de-
corum, & quos in usus tanti servandi
sint Thesauri, probè calleat: alias a-
pud Peregrinas Sirenes est Domi & a-
pud Patrias peregrinatur Musas: aliis
n. consulere, aliis viam velle monstra-
re, & sibimet ipsi semitam non sapere,
est toto Cælo errare.

MEMBRUM TERTIUM

*Quomodo Peregrinans , post invisas
exoticorum Terras, absolute jam iti-
neris cursu , redux omnibus bonis de-
meliori nota decenter innotescere
queat , saltem paucos indigitabit.*

ATQUE sic peracto , auxilio numinis
divini , ipso itineris cursu , conve-
nienter forsitan fuerit , si intra limites dul-
cissimæ Patriæ reversus Peregrinator
antea sibi familiarium repetat amicitias ,
illorum sibi conciliet amorem & favo-
rem , & moribus Patriæ omnino illæ-
sis , lingvam imitetur vernaculam , &
talema vestitum , qualem conterranei ex
majoribus invariatum acceperant , lu-
bens sibi induat ; Quid n. levius quam
mimico & histrionico habitu , tanquam
tarus & ignotus Papilio sese conspi-
cidum præbere ? Mirum itaq; non est
quod tales omnium risui (quem odium
& contemptus excipere solent) ob ina-
dem tumidumq; suum fastum , vix sine
notabili vicæ labe , exponantur : idem
esse

est⁹ judicium de illis, qui ex longin-
quis suis Peregrinationibus Domum re-
versi, quibus sumptus certè non exigui-
os, Parentum in sudore & vigiliis ac-
quisitos impenderant, nihil præter nu-
da peregrina vocabula, quæ sermoni
suo admodum facundis frequentius qui-
dem miscent, afferre deprehenduntur;
vernacula quasi lingua (quæcumq; sit)
tanta vocabulorum laboraret penuria,
ut mutuatitiis ejusmodi vocabulis inter-
polari omnino necessum habeat. Pri-
marius a. Peregrinationis & fructus &
finis dulcius obtinetur, si ille, qui Peregrin⁹
fuerat, meminerit non tm. peregrin⁹ sed
& Domi discendum & studendum esse
vitæ; imò publicæ & privatæ, hoc to.
præcipue Reip. causâ. Præprimis v. o-
mnia egregia, quæ quilibet peregrin⁹ ef-
fecisse, vel etiam aum Domi efficere
valeat, bonitati Divinæ, quæ actiones
dirigit humanas, accepta referat: nec
ita propriæ ipsius iaservire debent uti-
litati, ut Patria nullum indē sentiat fru-
ctum, sed ad ipsius salutem Peregrinator⁹
potiorem conferre debet portionem.

id

id n. excelsi est ingenii prius vires accu-
ere animi ad quævis illustria obeunda-
munia, & postea Magnitudinem animi ad
publica attollere. Fatendum quidem stu-
diorum, & cœjusvis cum tempore fru-
giferi laboris ad scientiam rerum acqui-
rendam, admodum amaras esse radices,
& serius ad maturitatē crescere; sed tar-
ditatem crescēdi fructus eorum tandem
tandē mira ubertate compensare solent;
qui itaq; fructum Peregrinationis suę
dignis avent metere modis, his ipsis, (si-
cūt haud raro compertum est fieri) ut
aulis Principum & Magnatum modestè
sese insinuent, ratum consultumq; du-
cunt periti; vel etiam aliis ampliæ Di-
gnitatis viris, qui in publici honoris
gradibus sunt constituti, qua par est
submissione sese sistant, & ejusmodi
officia sive in Ecclesiastico sive Civili
statu humiliter ambiant, quibus sese pa-
res & potissimum idoneos fore nove-
rint, quo ipsis affulgeat occasio Patriæ
commodis pulchrè interviendi, eamq;
non segnitè augendi, & salutaribus be-
nignè conservandi consiliis: *Qui enim*

sue

fuse adeò immemor esset salutis, qui laboribus suscepis, & periculis aditis non quasi mercedem rerum gestarum desideret Gloriam? fassente hoc ipsum Cicerone; hoc modo patriter Patria Natalis revera sentiet se se non steriles genuisse foetus, nec spem de illis conceptam unquam frustrari. Et hisce probè observatis non fieri non poterit, quin in præmium exantlatæ molestiæ, industriæ Navatæ, & sumptuum erogatorum copiosam remunerationem, imò ob multiplicem periculorum perpessioneñ sui votisiant compotes (cum hoc mereatur illorum virtus, postulet indefessus labor, & etudia rerum omnium requirat cognitio) ut à cordatis hominibus ubiq; magnificant, colantur, amantur; & ab eminentioribus amplissimis censeantur honestibus digni, illisq; jure admoveantur. Sicut Exempla benè multorum adhuc inter vivos in nostro Regno SveoGotthico, imò in inclyto hoc magno Ducatu Finlandiæ in variis vitæ generibus, & honestioribus officiorum functionibus satis superquæ testantur, quos post vari-

varias Terrā marique peregrinationis
devoratas molestias, tandem Portus ex-
ceperat desideratus.

Atquē tantum pro instituti ratione,
hac vice breviter de Peregrinatione di-
xisse sufficiat; plura commodiori Tem-
pori commemoranda serventur.!

Accedat finis cæpto: Deus annue Musis!

Laudum quo dñe am munera ferre Tibi.

COROLLARIA.

1. An viu Magnetū, quā trahit ferrum, & mer-
rit se ad Polos, industriā humana explicari
possit? Affirm.
2. An vires magnetū debilitari queant? Aff.
3. An vero possit magnes corroborari? Aff.
4. Nū Annī Climacterici sint fatales? Aff. dist.
5. An moderna Tempora fadioribus vitiis ob-
noxia sint quam prisa? Neg.
6. An agricultura praestet studio rei milita-
ris? Aff.
7. An Marito Uxorē suam licet verbe-
rare? Neg.
8. An fœminas deceat peregrinari? Neg.

